

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 1734

Doknr.
514547

Dato
01-11-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 17. oktober 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (L 12) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 10:

Hvordan forestiller ministeren sig helt konkret, at reglerne om to-årige rammeaftaler vil:

- regulere regionernes forsyningspligt og dermed sikre kommunernes forsyning,
- sikre og styre den faglige udvikling på tværs af kommunegrænser, så alle kommuner til stadighed er i stand til at tilbyde de rigtige tilbud af høj kvalitet - også til små målgrupper og målgrupper med komplicerede problemer,
- skabe synlighed og gennemsigtighed om kapacitet, behov for pladser samt takst- og udgiftsudvikling,
- sikre koordinering og udvikling af nye tilbud særligt til små målgrupper og målgrupper med komplicerede problemer, så ekspertise og ressourcer på særlige områder anvendes hensigtsmæssigt?

Svar:

Med forslaget om, at rammeaftalerne fremover skal være to-årige og således ikke længere skal indgås hvert år, opnås et længere og mere hensigtsmæssigt tidsperspektiv for aftalerne. Dette gør sig særligt gældende, når man taler om planlægning og styring af det meget specialiserede socialområde. Jeg tror også, at det vil medføre en bedre politisk forankring af rammeaftalerne.

Som det fremgår af lovforslaget vil kommuner og regioner endvidere kunne aftale, at rammeaftalen løbende kan opdateres og revideres i løbet af de to år, hvis der er behov for det.

Samtidig er det vigtigt at understrege, at der med forslaget om ændring af servicelovens bestemmelse om kommuners og regioners rammeaftaler alene er tale om en forenkling af de gældende regler. Der er således ikke tale om en grundlæggende ændring af reglerne.

Det betyder f.eks., at rammeaftalerne fortsat er den konstruktion, hvor regionernes forsyningspligt aftales. Regionerne skal således fortsat etablere og drive de tilbud, der indgås aftale om i rammeaftaleregulering, lige som regionale tilbud også fremover kun kan nedlægges, hvis det aftales i rammeaftaleregulering.

Det vil også fortsat være et centralt formål med rammeaftalerne at sikre fokus på den faglige udvikling og på koordinering og udvikling af nye tilbud, ikke mindst på det me-

get specialiserede socialområde. Den længere tidshorizont kan være med til at sikre, at der kommer et reelt indhold i de faglige drøftelser, som kan udmøntes i praksis med politisk opbakning.

I forbindelse med sikringen af den specialiserede indsats er det i øvrigt vigtigt at se rammeaftalerne i sammenhæng med den nationale koordinationsstruktur. Den nationale koordinationsstruktur er etableret for at sikre, at der eksisterer det fornødne udbud af højt specialiserede indsatser og tilbud til borgere på det mest specialiserede social- og specialundervisningsområde. Det sker gennem faglig dialog, vidensindsamling og ved, at Socialstyrelsen udarbejder centrale udmeldinger og forløbsbeskrivelser på området. Kommuner og regioner skal behandle centrale udmeldinger fra Socialstyrelsen i forbindelse med i forbindelse med indgåelse af rammeaftalerne, og det vil også fortsat være tilfældet.

Med forslaget ændres der heller ikke ved, at rammeaftalerne skal have et styringsfokus, der sikrer synlighed og gennemsigtighed omkring pladsbehov samt takst- og udgiftsudvikling.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

